ANUL XI. No. 1231 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 18 August 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Iar uzurparea dela Budapesta

România nu s'a sinchisit niciodată de propaganda peste hotare. In această direcţie, contăm fără îndoială printre ultimii depe glob. Vorbim bineînţeles de propagandă diplomatică şi nu credem să fie cineva care să ne poată desminţi. Mai ales că în această direcţie s'au publicat, de către cei cari cunosc problema pe toate feţele, documente impresionante asupra halului mizerabil în care se menajează numele României peste hotare.

Pe noi însă nu ne interesează aici latura diplomatică a propagandei româneşti. Am amintit totuşi de ea, pentru simplul motiv că am găsit o similitudine flagrantă cu situaţia — în aceiaşi materie — a sportului românesc.

Este, credem, inutil să demonstrăm aci odată mai mult că mişcarea sportivă a unei ţări, are nevoe pe lângă o susţinută activitate internă şi o inteligentă insinuare în opinia publică internaţională. Şi asta, desigur, pentru motivul — printre multe altele — că dintre toţi factorii de propagandă în străinătate, sportul s'a dovedit a fi cel mai eficace.

De aceia, ţări cu conştiinţa bine conturată în această direcţie, fac eforturi impresionante pentru a apare în cele mai perfecte condiţiuni la rampa internaţională a sportului. Se cheltuesc pentru acest fel de propagandă sume imense, se trimit peste hotare plenipotenţiarii cei mai bine pregătiţi şi se realizează — adesea — efecte pe cari foarte puţini le pot sesiza.

Noi nu facem nimic. Sau aproape nimic. Dar, când vrem să facem ceva, ne pripim, sau nu ştim cum s'o luăm pentruca bunele intenţii să nu iasă pe dos.

Un caz recent a pus din nou pe tapet această problemă. Şi a pus'o într'o împrejurare dezastruoasă pentru sportul românesc. E vorba — după cum desigur bănuiţi — de catastrofala expediţie ceferistă la Budapesta, expediţie de pe urma căreia boxul românesc a eşit mototolit pentru o bună bucată de vreme. Diriguitorii catastrofei, în care numele României a fost dolosiv utilizat şi-au tras pălăriile peste urechi şi refuză să asculte «bunele» cuvinte pe cari i le adresează o întreagă opinie sportivă ultragiată... S'au obosit însă să prezinte un ghemotoc de documente, şi-şi văd mai departe de treabă, ca şi cum nimic nu s'ar fi întâmplat.

Şi în timpul acesta, când pentru cine ştie câtă vreme unul din sporturile cari ne-a adus zile de glorie, va fi stigmatizat pe toate arenele Europei centrale, vinovaţii dela Bucureşti se cred disculpaţi prin simplul fapt că au trântit ostentativ pe biroul F. R. B.-ului un contract care nu poate repara nimic. Nici prestigiul boxului nostru amator realizat cu preţul atâtor eforturi şi nici măcar schiloada lor autoritate de oficiali cu răspundere în erarhia boxului nostru naţional.

Faptele se cunosc îndeajuns. Problema a fost deslegată până la stabilirea răspunderilor în ceiace priveşte utilizarea titulaturei România—Ungaria pentru decorarea dezastruosului match — pentru noi — între boxeurii amatori ai celor două societăţi de căi ferate. Vinovaţii dela Bucureşti au dat, bineînţeles, vina pe organizatorul pestan, care ar fi uzurpat titulatura.

Dar, lucrurile nu pot în nici un caz rămâne în această situaţie, pentrucă, explicaţia — chiar pe bază de documente ce s'ar fi dat F.R.B.-ului—nu desleagă problema. Cu atât mai mult cu cât organul diriguitor al forului românesc, la lumina actelor ce i s'a prezentat, ar putea să ceară federaţiei respective ungare pedepsirea necinstitului organizator.

Or, nu ştim ca până azi să se fi făcut vre-o intervenţie în această direcţie. Sau, s'a făcut — fără să avem noi cunoştinţă — şi Federaţia ungară — după explicaţiile ce i sau dat de cel presupus vinovat — a clasat afacerea fără să dea cuvenita satisfacţie F.R.B.-ului.

In nici un caz însă situaţia nu poate fi considerată limpezită. Pentrucă:

1. în eventualitatea că F.R.B.-ul n'a cerut încă sancţiuni, are datoria să le ceară de aci înainte şi

2. în eventualitatea că s'au cerut şi federaţia maghiară a găsit că nu este cazul să le aplice, se poate presupune că organizatorul pestan a înfăţişat documente cari îl disculpă şi cari — în mod logic — acuză pe organizatorii dela Bucureşti ai turneului de tristă memorie.

Cerem aşa dar încă odată F.R.B.-ului să ne răspundă dacă a făcut sau nu intervenţii la Budapesta şi dacă a fost sau nu pedepsit organizatorul care a uzurpat o titulatură.

Răspunsul va fi interesant ori cum va suna...

Tänzer şi ceilalţi...

In numărul trecut am relatat că Tänzer a refuzat să renunţe la cetăţenia română, deşi a fost insistent solicitat de conducătorii sportului maghiar. De ce i s'a cerut acest lucru nu e greu de ghicit. De ani de zile, ungurii se sbat să formeze o echipă naţională, care să facă măcar parţial concurenţă «Wunderteamului» lui Meisl. De ani de zile constată că prestigiul footballului lor este tot mai ameninţat, de scăderea echipei naţionale.

Toată atenţia lor se îndreaptă deci spre această echipă, de a cărei valoare depinde în mod logic reputaţia footballului maghiar peste hotare.

Şi parţial au isbutit în această direcţie. In opera de refacere a blazonului footballului, au găsit elemente pentru toate posturile. In 24 de ore au încetăţenit pe toţi supuşii români. Au înlocuit litera i cu y, au dublat s-urile şi numele cari aduceau cu ceva şvăbesc le-au transformat radical.

Aşa au devenit Acht, Aknai şi Auer, Avar, etc. Aşa l-au făcut pe Baratky să semneze orbeşte nişte declaraţii de renunţare la cetăţenia română.

Le-a mers totul în plin, dar la un singur om demersurile lor n'au avut ecou. Şi de Tänzer au mai mare nevoie ca de toţi ceilalţi. Cine cunoaşte înaintarea echipei naţionale maghiare, ştie că nu-i lipseşte decât un extrem dreapta de clasă.

Actualul titular al postului, Markos dela Debreţin, este mult sub nivelul celorlalţi atacanţi.

Iată explicaţia încercărilor făcute în jurul fostului chinezist. Ungurii ştiu că Tänzer înseamnă pentru echipa naţională, aportul unuia din cei mai buni jucători din Europa.

Din cauza aceasta s'au arătat dispuşi la cele mai mari sacrificii. Tänzer a refuzat categoric şi în fiecare an vine la Timişoara să-şi reînoiască paşaportul, iar la Budapesta contează ca unul din membrii coloniei române.

Mulţi se vor mira de această atitudine a timişoreanului. Pentru cei cari îl cunosc însă, felul lui de a se comporta nu este o surpriză.

Format în şcoala Chinezului, unde fără surle şi fanfare s'au adus României extraordinare servicii sportive, crescut în cel mai autentic mediu românesc din capitala Banatului, în Mehala, de unde au eşit Sepi, Sfera, Deheleanu şi ceilalţi, Mişa Tänzer a trecut şi pe la Fulgerul, acea admirabilă grupare sportivă, unde s'a dat o deosebită atenţie educaţiei extrasportive.

Iată de ce nu ne miră refuzul constant, de a renunţa la cetăţenia română. Tänzer joacă la Budapesta, pentrucă are ambiţia să joace într'o echipă mare.

Altfel el nu poate fi comparat cu nici unul din cei cari au luat drumul Pestei. Toţi s'au lepădat de cetăţenia română la prima cerere, erau orbeşte tentaţi de gloria unui loc în echipa Ungariei. Un singur jucător n'a putut fi tentat: Mişa Tänzer adevărat caracter de sportiv.

LIS

Duminecă la Predeal

O zi mare a atletismului românesc

Cupa Regele Carol şi campionatele juniorilor, în prezenţa M. S. Regelui

Duminică 20 August pe splendidul stadion al batal. IV vânători de Munţi din Predeal şi în prezenţa M. S. Regelui Carol II-lea mişcarea atletică românească va trăi una din cele mai frumoase zile. Două competiţiuni importante figurează în programul acestei reuniuni. Prima constitue concursurile contând pentru Cupa Regele Carol II-lea, iar a doua: campionatele naţionale ale juniorilor.

Concursurile contând pentru Cupa Carol, înfiinţate în 1932 după modelul vechii cupe Carol care a încetat de a se mai disputa din anul 1929 când a fost câştigată definitiv de Clubul Minerilor din Petroşani, a fost din nou pusă în competiţiune în anul trecut, după un nou regulament întocmit de însuşi M. S. Regele Carol II-lea. Regulamentul unei cupe prevede că învingătoare a cupei Carol II va fi acea grupare sportivă care va întruni cele mai multe puncte în toate competiţiunile cu caracter naţional organizate de F. R. A.

Meetingul de Duminecă face parte din concursurile contând pentru «Cupa Carol» şi Federaţia Română de atletism a înfiinţat în acest scop un concurs dotat cu «Cupa României» al cărui program cuprinde probele ce se vor desfăşura Duminecă la Predeal.

Manifestaţiunea este inter-cluburi, singurul concurs de altfel mai important deschis societăţilor sportive, pentrucă încă de acum un an Campionatele Naţionale au devenit manifestaţiuni inter-ligi.

Deci rezultatele obţinute în cadrul Cupei României vor conta în clasamentul pentru Cupa Regele Carol II-lea.

BIRO

Cine se va prezenta

La concursurile pentru Cupa Regele Carol, şi-au anunţat participarea cele mai importante grupări din ţară.

FRITZ

Astfel din Bucureşti vor lua parte:

Viforul Dacia, câştigătoarea Cupei Carol II-lea în anul 1932, care va trimite un lot impozant de atleţi, în frunte cu: Popovici T., Lăpuşan, Comănescu, Sterian, Beju, Cucu, Atanasiu, etc.

As. Sp. Grănicerul, care în acest an ţine să-şi facă o strălucită reintrare cu cei mai buni atleţi din regimentele de grăniceri din ţară.

Stadiul Român cu Manea Ion, Gociu, Neguţiu şi Ion Virgil.

Din Liga Ţara Bârsei vor lua parte cele trei mari grupări:

Olympia, cu un lot de tineri în frunte cu: Frantz, Kreisel, Schmid la care se adaugă fraţii Ruck, Csegezi, Klockner, etc.

Astra Braşov cu: Herold, Drăgulescu, Nemeş, Stinghie, Ionescu.

I. A. R. cu Gall, Kovacs, Mircan, etc.

Dela Timişoara, care participă pentru prima dată la Cupa Carol se anunţă Clubul Atletic Timişoara în frunte cu: Loewenfeld, Oö, Lupan, Rieze, etc., la care se vor adăuga, poate, Scheerich, Puhala, etc.

Dela Arad, Clubul Atletic din Arad va trimite probabil pe Fritz, Havaleţ şi Kabath. Tot din Liga Arad va lua parte din Valea Jiului atletul complect Ştefan Csaklany, recentul învingător al Pentathlonului Naţional.

Insfârşit va mai lua parte Liga Bihor prin clubul Crişana şi Stăruinţa; probabil că se va prezenta şi Clubul Atletic Cluj cu L. Biro şi A. Kovacs, Tg. Mureş cu Panayoth, Vytaleos şi Soos, etc.

Din Sibiu se anunţă Schöpp şi Kirschner.

In concluzie, concursul pentru «Cupa Carol» va strânge la Predeal tot ce are actualmente mai select atletismul românesc. El va constitui în acelaş timp şi o selecţiune pentru participarea României la Jocurile Universitare de la Torino.

Cine va învinge

In probele individuale este greu să ne pronunţăm. Este destul să spunem ca LA 100 m. *Vor fi prezenţi în lupta finală: Crăciun (A. Sp. G.); Beju (V. D.); Oö şi Löwenfeld; Kovacs (C. A. C.); Kreisel (Olimpia) şi Kirschner (H. T. V).*

LA 400 METRI *lupta se va da între: Nemes (Astra), Popovici (V. D.), Oö (C. A. T.), etc.*

LA CURSELE DE 800 ŞI 1500 METRI *se va prezenta la start: Manea—Lăpuşan, Popovici, Ianculescu, Ruck, etc.*

5000 METRI *va fi cea mai populată alergare. In total circa 15 concurenţi. Manea are toate şansele să triumfe.*

PANAIOTH

LA 110 m. GARDURI *concurenţii vor fi: Sterian (V. D.), Kremmer*

CONTINUARE IN PAG. V-A

Crawford, Vines şi Perry, trec la profesionism

Senzaţia produsă în lumea sportivă internaţională

Opinia publică sportivă depe glob, comentează cu mare interes ştirea iminentei treceri la profesionalism a celor mai buni jucători amatori din lume, Crawford, Vines şi Perry.

Ştirea este într'adevăr senzaţională. Şi se pretează la discuţii. Dar, dacă o parte din presa străină îi găseşte senzaţionalul în faptul brut, în abandonul acesta neaşteptat al nobilului amatorism, o altă serie de ziare se arată surprinse de hotărârea celebrilor „aşi" ai tennisului mondial, din moment ce nu văd în situaţia de profesionist mai multe avantagii decât în postura de amator.

Vom vedea din cele ce urmează, de partea cui este dreptatea.

Amatorismul productiv

Nu constitue pentru nimeni un secret că amatorismul marilor vedete ale tennisului este foarte productiv.

Corifeii tennisului mondial, în turneu permanent prin toate colţurile lumii, prin cele mai cochete oraşe, prin toate staţiunile climaterice de renume, duc un regim princiar.

Anturaţi de cea mai selectă societate, locuind în cele mai luxoase «Palace»-uri, supând în cele mai scumpe restaurante, trăesc o viaţă care poate fi invidiată de magnaţi.

Pentru aceste deplasări, în afară de cheltuelile de întreţinere, «amatorii» primesc şi speze de drum cari depăşesc cu mult strictele necesităţi ale unei călătorii cu clasa I-a în Pulmann sau transatlantic.

Şi atunci, nu e firească stupoarea celora cari se arată surprinşi de hotărârea, celor 3 aşi?..

Reversul medaliei

Iată însă că acestei logici, interesaţii opun argumente foarte convingătoare.

Este în primul rând un argument de natură mai mult psichologică.

O umbră de plictis pe care o provoacă zâmbetele oarecum ironice ale celor cari cunosc situaţia şi care-şi crează prin aceasta un ascendent.

Vor să termine cu acest subterfugiu, să facă publică o situaţie pe care o acceptă...

Un argument mult mai rezistent este însă acela al perspectivelor ce le deschide noua situaţie.

Vor putea filma, ceiace înseamnă o sursă serioasă de venituri. Vor putea percepe ei încasările exhibiţiilor lor.

Ca şi Tilden, care cu «circul» lui a ocolit lumea şi a adunat sume importante, acum la bătrâneţe.

Şi, ei, Perry, Vines şi Crawford, sunt tineri, sunt încă plini de vlagă.

Pot mai multe decât Tilden. Şi au şi mai multe perspective.

Iată dece fac pasul acesta..

*

Pentru tennisul mondial trecerea la profesionism a acestor trei aşi înseamnă o pierdere grea.

Cupa Davis şi turneurile internaţionale îşi vor pierde mult din interesul ce angrenează deobiceiu.

Singura cale pentru reînviorare — susţin aceleaşi ziare — nu ar fi decât permisiunea ca în turneele de mare anvergură să se permită şi participarea profesionalilor.

Cari, natural, ar fi recompensaţi pentru aportul lor.

Cupa „Gazeta Sporturilor" pentru rugby

Un turneu sistem „Fulger"

Gazeta Sporturilor urmărind:

Propagarea rugbyului în marea masă;

Antrenarea echipelor înaintea unui sezon ce se anunţă aprig disputat.

Crearea de venituri cluburilor de rugby,

A luat iniţiativa organizărei unui concurs între echipele de «onoare» înscrise în campionatul acestui an.

Acest turneu urmează să se organizeze între 1 şi 20 Septembrie după un regulament special alcătuit şi care va fi supus spre aprobarea F. R. R.-ului.

Condiţiunile generale vor fi:

Echipele vor fi împărţite în două serii, prin tragere la sorţi, având capi de serie pe primii clasaţi azi în campionat şi vor disputa matchuri de câte 20 minute. Câştigătorii seriilor vor juca o finală.

Concursul va fi dotat cu o frumoasă cupă de către «GAZETA SPORTURILOR».

Având în vedere scopurile instituirei acestui concurs, credem că atât organele de conducere cât şi cluburile vor da tot concursul pentru buna reuşită a competiţiei.

Cupa se va disputa în cadrul regulamentelor F. R. R. şi pentru conducerea acestei dispute «GAZETA SPORTURILOR» îşi face un punct de onoare de a apela la domnii Grigore Caracostea, inginer Nae Mărăscu, D. Tănăsescu şi G. Nicola, pioni ai rugbyului român, pentru alcătuirea comisiunii ce va prezida şi urmări regulata desfăşurare a concursului.

La prima şedinţă a Biuroului F. R. R. se vor face formalităţile.

In numărul viitor vom publica regulamentul.

Odată regulamentul aprobat, se va întruni comisiunea de organizare şi vom publica şi celelalte amănunte ale competiţiunei.

Dorind a da o cât mai mare importanţă acestui turneu de propagandă ziarul nostru va solicita O. N. E. F.-ului terenul său.

Impresionante succese franceze în campionatele mondiale cicliste

Speicher cel mai bun alergător mondial pe şosea

Timp de câteva zile ochii întregei lumi sportive au fost aţintiţi asupra metropolei Franţei, pe ale cărei principale piste s'au desfăşurat campionatele mondiale cicliste, de amatori şi profesionişti.

La noi, deşi ciclismul trăeşte zile grele, iar numărul admiratorilor este îngrijitor de restrâns, disputele ţinute la Paris au fost urmărite, din ziare, cu încordată atenţie.

LA PARC DES PRINCES ŞI MONTHLERY

In cele patru zile cât au durat întâlnirile pentru titlu, incintele s'au dovedit a fi neîncăpătoare. Şi nu este nici o mirare că cele 50.000 locuri ale velodromului Parc des Princes şi atenansele Monthlery-ului au refuzat lumea. Franţa numără doar 15.000.000 de ciclişti cari se simt atraşi de spectacole de acest gen. Şi dacă la procentul de asistenţi pe care îi dau cele 15.000.000 ciclişti francezi, adăogăm numărul impresionant de străini ce s'au deplasat la Paris, nu trebue să constituie pentru nimeni o surpriză faptul că pe lângă asistenţa plătitoare, dincolo de porţile instalaţiunilor 20—30.000 oameni aşteptau nerăbdători rezultatele, căutând între timp, să le deducă din ovaţiunile şi încurajările susţinute de acei favorizaţi de soartă. Odată manifestările sgomotoase terminate, ochii celor din afara pistelor se îndreptau spre locul unde se ridica stindardul victoriei.

Işi poate oricine închipui, cât entuziasm a domnit cu ocazia celor două victorii franceze, asigurate de forma excepţională a unui Georges Speicher şi Charles Lacquehaye, câştigătorii titlurilor de fond şi semi-fond.

SCHERENS ŞI-A CONSERVAT TITLUL

Singurul dintre deţinători care şi-a conservat titlul, a fost belgianul Scherens care şi-a reînoit victoria de anul trecut, rămânând şi mai departe campionul de viteză al lumii.

Victoria nu i-a fost însă prea uşoară, Scherens întâmpinând o vie rezistenţă din partea lui Lucien Michard care, în ultimii şase ani nu a lipsit dela sosire, cucerind chiar în acest interval, de trei ori, invidiatul trofeu.

In campionatul de viteză al amatorilor, olandezul Van Egmont a avut o sarcină uşoară, întrucât nici măcar Ulrich, cel de al doilea finalist nu a putut să-l închieteze, sfârşind ambele încercări ale probei decisive, la respectabilă distanţă.

SPEICHER CEL MAI BUN ALERGATOR MONDIAL DE ŞOSEA

Georges Speicher, câştigătorul «turului Franţei» ediţia 1933, a dovedit cu prilejul campionatului mondial de fond «routier» că este cu mult cel mai bun om din lume, în această specialitate.

Deşi desemnat în ultimul moment să dispute această întrecere, Paul Clocque forfait-ase, fiind reţinut în casă de o indispoziţie, Speicher a dobândit victoria în stilul ce caracterizează pe marii campioni. A realizat o medie admirabilă, a câştigat de cât a voit şi a dominat cu sdrobitoare autoritate, cele mai de seamă «locomotive» cicliste ale universului. Nici proverbiala perseverenţă a compatriotului său Antonin Magne şi, mai puţin tenacitatea unui Learco Guerra şi Alfredo Binda, n'au putut face faţă irezistibelelor sprint-uri ale francezului care s'a detaşat chiar dela primul tur spre a sfârşi cu mult avans asupra secundului clasat şi pentru a deposeda pe italianul Binda, de titlul mondial de fond.

Un amănunt: Georges Speicher este primul alergător francez care cucereşte titlul acesta.

La amatori, elveţianul Paul Egli s'a impus cu autoritate, cucerind trofeul, tot printr'o victorie detaşată.

CHARLES LACQUEHAYE CAMPION MONDIAL

A doua victorie franceză în campionatele mondiale cicliste se datoreşte lui Charles Lacquehaye care a corespuns în întregime aşteptărilor cunoscătorilor, câştigând de asemenea cu autoritate, titlul de semifond. Cursa pentru acest trofeu s'a alergat pe 100 klm. cu antrenament mecanic şi în finala probei s'au aliniat la plecare, opt concurenţi, printre cari şi Georges Paillard care se prezenta la steag spre a-şi apăra titlul.

Acţiunea lui Lacquehaye în cursă a fost direct derutantă şi irezistibilă. Francezul s'a priceput să-şi menajeze forţele şi să atace, în pline resurse, în momentele cele mai favorabile lui. Şi în acea clipă întrecerea era terminată în favoarea culorilor franceze.

r. e. d.